

Schiller / Tasten

jd 2012

franz de zot.

ikke
mémij lap
landergezich
émijne
notten
totteneus
ik zijn
de laatst
geborene
den eerste
waszonze
karl
den brave
de schone
den uichel
achtige
de zeveraar
omdak
jonger
zijn
en zwakker
ikkaat
ém
de zwanzer
mémijne
koemont
en alles
ik staan
achter
achterém
mij vader
ziettem
liver
van karl

ier
en karl
daar
tisaltij
wa
den bleek
scheet
ein vader
istni
waar

denouwe.

karl
oorik
mijne
karl
zijn
stem
zindert
toor mij art
ikkoor
ém
of ni

franz.

nee vader
ksijn
ketik
uwelap
schwanz
vanne
franz
kep
nen brift

gekrege
vannin
leipzig
vanuwe
prachtige
karl
makdurref
ém ni
voor
leze
der staan
zondenin
veel
en ge zietter
zo slecht
uit
so bleek
en zweterig
ksallu
wadaf
droge
mé e
wazantje
ouwe zot
graaf
van moor
méu schoon
kasteel
ennu
landerije
kwil
zallemaal
later
asche
dootsij
lieve

ouwerling
iksie
u wel
ni graag
omdakik
kiksijn
de leleke
verstaat
che
kep
nen brief
maksallem
u ni voor
lese
omda
ge ziksij
mé u gezich
van steen

denouwe.

kfoelmij
so licht
azze
wintje

franz.

e wintje
vanachter
zeker
ziek ventje
pakemijn
nee
kwillém
ni lese

ksallem
samevatte
alles ga goe
kep goe
gestudeert
en ksijn
den eerste
van de klas
ier in
leipzig
voeltche
dache ga
sterreve
papaake
ge zietter
zo slechtuit
zijt ge zeker
dachet
wildore
den brief
zijtchaan
sterreve
zegget mij
vooret te
laatis
dan stanik
ier mé
tien brief
en gij
rochelt
wa en
geschuift
tusse
de lakes
en ge wort
blau ennik

staanier
méniks
in mij
ande
wantalles
ga na
den
eerst
geborene
ennik wil
da

denouwe.

ik ben
goe
gemoet
mémij
ni
inzitte
kep mij
noch
nooit
better ge
voelt
schone
jonge
mé uwen
boksers
neus
ennu
blau oge
oudop mé mij
te kwelle
ovvik sla
mémijne

stok
zo art
dadduw
ooft
splijt
in twee
stukke
gaatget
nu lese
watter echt
in sta
ik bittu

franz.

ikkannet
ni vake
ikkeb
schrik
dattu
dootwort

denouwe.

zitmémij
mani in
leezet

franz.

ijée te
veel
gedronke
en ge
hoereert
daar in

leipzig
ijéede
meiske
lastig
gevalle
en ont
maagt
ennare
verloofde
é stuk
uitsijne
schouder
geschote
innen
duel
ijée
veertig
duizend
dukate
schult
ennof da
chem wilt
vergeve
ennet
gelt
sture
wortchal
blau
sterreftchal
ikwil
ni dache
dootcha

denouwe.

ikwil

dachém
antwoort
dawe
sulle
betale
alles
etsijn
jongessonde
van de
jeugt
dakkan
iedereen
overkome
mijne
lieve karl
ij eeft
slechte
vrinde
daar en
al dattém
aanzet
tottie
misdade
tis een
grote stat
ij schrijft
toch noch
en vraagt
onzullep
we moge
fier sijn
opponze
soon
da blin
kerke van
goutpapier

iksalllem
antwoorde

franz.

gijni ge
zjtte
ziek
ksalle
kik da
wel doen
dus ge sij
ni kwaan
ksalkik
kwaatsijn
in dienouwe
sij plaats
ij moettem
onterreve
of mij deel
is ni
veilig

denouwe.

ja tiswaar
onterreve
zechtge
tiswaar
hij ée te
veel de
zot
uitgange
ma zonen
brief kannikni
schrijve

kben toch
een betje
ziek
denk
ik
ik zijn te
zwak
al bijal
doe gij
damaar
ma ni
te streng
weet ge
ge moet
schrijve
datte
vollegende
keer dakém
onterf
datni
meergebeurt
hoortget
frans
ni te
streng
voilà
nu gaanik
wa ruste
maakmij
ni wakker

franz de zot.

tis goe
vaderke

ksaltni
te streng make
ge moogt
erop re
kene zenne
papaake
lief
rust nu
maar goe
aha
diën brif
ee sij
werk goe
gedaan
diën is
natuurlyk
ni fanonze
karl
ma van
ne vrient
die van
karl
hemmik
verbrant
daar
stonde
te veel
woortjes
in van
vergeef
mij
poezelief
vaderke
iksal
etnoot
meer

doen
die ginkik
ni voorlese
wantanders
zijn ik
alles kwijt
ik sallem
schrijve
dattem
verdoemd
isin de
ogevan
ons va
derkelief
dattemém
nooit
meer wilt
sien en
sovoort
en so
verder
en dattem
onterreft
is dakik
alles krijg
en dattem
vooral
sijnekop
nimmeer
moet
latesien
optslot
ijsal de
put inzitte
en vloeke
matsal op

mij manier
gaan
wa bennik
toch ne
slechterik
omalles
tebbe
en mij
broer
in de
verdoemenis
te storte
de stoemerik
deneerst
geborene
ikkeb
er blijf
ennet
gesicht
voor
mijnen
hottetotte
smoel
om te liege
en te
bedriege
ikke tege
zijne
vingeroet
mé verstant
de sukkelaar
ma nu et
volgende
dakwil
issij
lief

amalia
eetse
e spiegeltje
van deugt
en blijdschap
e juweeltje
van schoonheit
e prachtig
meiske
mé al erop
en eraan
zis verlift
op onze
karl
natuurlijk
ij weer
den beau
mâle van
mijn voete
iksal sij
lif stele
en ze
misbruike
terwijl daddij
kijkt
de zuurpruim
den toucherik
den bandiet
allé zogezegd
bandiet
mésijn ver
geving
per brief
goetattons
vader
zo ziekelijk

is en rap
toegaf
maar nu
amalia
die scone
de parel
van de
hete
ocean
tkrawinkeltje
van mijn
drome
ik moet
ze ebbe
innare
schoot
bij kaars
licht
dakkalles
goe zien
oe zaar
klere
uittoe
en glimlacht
naar mij
de schunnige
dienaar
e nest
bastaards
zal schiete
waar ze
bijsta
de ongelukkige
allé geen
bastaards
ze zullenecht

sijn van
de graaf van
moor ikke
dus
denechte
graaf
en karl
zal van
verdriet
sterreve
inne grachtje
mé noch
een traan
inzijn oog
ennog
naaraar
roepe
amalia
amalia
ennij
sal mé sijn
vuiste
nopsijn
borst
kloppe
den arreme
en nog
roepe
en zweme
en dan
saltuit
sijn
fwiet
da kaarske
nisop
darrisse

zwijge
nallemaal
se machet
ni wete
tarm
schaap
nogefkes
in de duis
ternis
en dannet
licht
tgroot licht
franz
de zot
vooraar
alleen

amalia.

o franz
o franz

franz.

o amalia
o amalia

amalia.

o franz
deris
nen brief
gekomme
nover karl
hebt gij
dië

geeftém
aan mij
dakkem
kan leze
bij ie
dere adem
tocht
denkik
aan mij
gelifde
aan karl
ikmoettem
lese
ofik fal
doot
van al
teratie
o karl
o karl

franz.

tis ne
schonen
brief
mani foor
meiskesoge
ni fooru
ge zoutter
van smelte
en u ne
grote
schrik
aandoen
ge moogtem
ni leze

gij fijn
wijveke
ge weetta
kopu sin
o amalia
o amalia

amalia.

o karl
o karl
ikkaném
ni vergete
de schone
den brave
de wellustige
denedele
mésijn
bleek
gezicht
en zijn
schoon
arreme
alles is
schoon
aaném
den diepe
de propere
ikkan ém
ni vergete
geft mij
dien brief
of ik
val in zwijm
voor u
voete

en dassouk
mijn eige
ni vergeve

franz.

dan raapik
u op
en breng
u naar
bet
en kroep
den dokter
ommu
watte ader
late
schoo kint
daebt ge
nodig
wa bloet
late kome

amalia.

gezij mij
aantuit
lache
franz de
zot
speelt ni
mémij
voete
ovvik doe
u iets

franz.

en wa
soude mij
dan doen
zoet lief
kuskes geve
enier en
dar e
strelingske
doe maar

amalia.

oudop
ovvik steek
u mé
nen dege
ennik
scheur
u in twee
gij valsaard
geevdier
diën
brief
daknoggis
gelukkig
kan sijn
ik mizzém
zo art
o karl
ik sie zijn
beelt
foor mij
oge
patat
nu weer
ikkrijchet

beelt
ni wech

franz.

ge zou
u lifde
better
aanmij
geve
mé al u
gezweem
enfin
damoettik
ni ebbe
da gezweem
mage zou
moete
probere
vammij
graag te
zien
van mij te
oude
bedoel
ik
gij méu
schoon
oge
ennik
mémijnen
beestesmoel
we zoue
e schoon
koppel
zijn

ziedet
foor u
wij twee
voor tal
taart
in de kerrek
en we
geve mekaar
ringe
en dan
maggik
u kusse
opu lippe
en méuwe
mont ope
daddis zo
asche
getrouwt
zij
ik bemin
u namelijk
ennals
karrel
zijnen
brief vanuis
krijgt
bennekik
allang
graaf van
moor
en gij
mijn gravin
wattenktche
da zou toch
magnifiek
zijn

en we kunne
nonze
neerste
zoon
karl
noeme
daar sallem
kontent
mee
sijn
nonkel
karl
en fan
ringe
gesproke
weet ge
noch
dië ring
die gem
gegevenét
mé dia
mantjes
enne
grote steen
intmidde
in diën brift
sta te
leze
dattem
die gegeve
nee
aan een
lichtekooi
in tstat
gegeve
voor beweze

dienste
verstaat ge
een lichte
kooi
mé volle
lippe
en dikke
borste
enne schoo
gat

amalia.

een
lichtekooi
karl
dassouém
nooittoen
statta
in diën brift
kcheloof
u ni
o karl
ik moettiën
brief
leze
geeftem
mij
gij alve
zot
mismaakt
manneke
goteeftu
op de
werelt
gezet

om de
mense
te treitere
en bala
chelijk te
make
méu bultje
ge verstopet
goe maar
ik weetta
ikkeb u
al gezien
alschu
waste
in de rivier
en stoemelings
in de boskes
aan den
oever
ge moogt
zeker
zinn
ik sijn
verschote
een lich
tekooi
is dadden
oer
bedoelt ge
da karl
en die
zogezegde
dame
et gedaan
ebbe
ik geloovet

ni ij
eedaltijt
gezeit
dattem
dafoormij
zou beware
et opspare
zijem
maarik weet
ni watter
sparde
zij lijf
denkik
of nog
ietanders
waard
kindere
van kome
en fin bref
ik wil
diën
brief
en waddu
aanga
métt
trouwenen
de rest
ik willu
ni
in gee duizent
jaar
mé uwe
mottige
smoel en
u kromme
bene

daddebik
ook gezien
en kindere
méu
die kunne
alleen
ma misge
vorremt
sijn
ik ga
noch
liever
inne klooster
en breng heel
mij leve
door mé
bidde
ennin
kuisheid
wantik
ebbet
ni zo
oogop
méal da
gedoe
van vrijen
en mette
lijve
om eerlijk
te zijn
ik sijn
daar een
beetje
tege
ni alleen
méu

ma voor
mijne karl
ebbik
alles
over
aaném
geef ik
mij over
mé kop
en lijf

franz.

u schoo
lijveke is
vammij
ontouta
maar
gij tover
eks
krakolleke
vanniks
ik sallu
ebbe
wacht
ma
en dien
brief
diën is
verbrant
ik ben
totalles
in staat
ommu te
krijge
wachtma

poppeke
aaneen
draatje
iksal
u krijge
enaan al
u koortjes
trekke
totuw
kopke
ja secht
ikkanda
gelijk
asmé
mij moeder
mamakke
fijn
die zattop
e paart
intbos
se kwam
aangerede
oppe schoo
wit paart
ennik
at nen
tak
afgezaagt
mémijne
maat
om te lache
en se
reet
voorbij
en we liete
nemvalle

vlak
oppare
kop
en se viel
vannet
paart
en se
was doot
se sacher
goedit
mé bloet
tinaar
gezicht
en mé aar
hoetje
schuin
mijne maat
enik sijn
toen ga lope
ze mochte
net ni wete
ikkeb daar
noch mé
niemant
over gesproke
vooral ni
mémij vader
asdiënet
wist
zouem
zot worre
enfin
zotter
dannem
alis
ik sechet

aanu
omdakku
bemins
gij schatje
van bruine
suiker
gij rommeke
dom
gij piepvogeltje
nu weetchet
en gaget
aan niemant
vertelle
ovvik
vermoor
u ook
gij rattekop
en trouwes
niemant
salu
gelove
en zeker
ni azzik
graaf
van moor
ben maar
nu moettik
nen brief
schrijve
aan mij
broer
in naam
van onze
vader
onzenechte
vader

dat karl
verdoemd is
om zij
misgedadige
gedraginge
en dattem
ier nimmeer
mag kome
of daddons
vader
sterreft
van verdriet
oe rapper
oe liever
mada schrijf
ikni
datenkik
en dattem
onterreft
is uit
sij rechte
van eerst
geborene
en daddik
in sij plaats
kom nu
en gij
gamaaral
in u bet
ligge bibbere
ikkom
seffes
ennik
sallu
gelukkig
make

tenminste
aschuw
beentje
opedoe
foor mij

amalia.

nooit
verstaatget
nooit
o karl
wassallem
afzien
denarreme

karl.

voilà
ksa ttinons
café
mé mijn
vriende
en diën
brief
kwam
aan
vammij
vader
méalle
spreuke
nen ver
doemenisse
ksijn
onterreft
en mijjonger

broer
franz
krijgdalles
en nog
verwensinge
en kwaai
taal
ikkeb
bijna
moete
schreeuwe
manu benk
vrij
aan niks
nimmeer
gebonde
kebbem
voor
geleze
aan mij
vrinde
een twintich
tal
bonkige
kerels
méaar
oppun
tande
wildemanne
diekbij
tbrassenen
vrijeneb
lere
kenne
allé
vrijenis

veel
gezegt
twas be
taalde
liefde
meer
en de
vrouwkes
rontons
as motte
tege de
lamp
dazaltijt
sexy
zo ne
groep
stoere
bonke
en webbe
net gewete
feeste
totte gat
in de
nacht
nen slape
totte
middacht
et stu
denteleve
dus
veel boeke
ebbewe ni
gesien
mamij vader
zonder
pardon

ikkebber
gelege
bij diën
ouwe
ij schrijft
dattem
sterreft
van verdriet
ma zover
zaltwel
ni kome
en middenin
tlawijt
der was
zellefs
nenond
bij
bij een
vammijn
kornuite
ebbik den
brief
voorgelese
en alleman
was dik
onder den
indruk
maar allé
karl
zeie
ze wamoet
che nu doen
ennikeb
gezwore
daddik
de wil

vammijne
pa zou res
pektere
en daddik
voortaan
als ban
neling
door et
leve
zou gaan
enni
meer
trug zou
kere
naaruis
ennaar
mijn beminde
amalia
diezal
twelal
wete
vammij
broer
franz
de zot
de lelijkaard
diënook
achter
aar rokke
zit
ik wettet
wel
maaret
ga ni
meer
de lifde

ga waar
ze ni
kruipe kan
maar amalia
moettik
vergete
addik da
mettie
ring
maar ni
gedaan
dan kon
ik nu
nochaan
aar denke
mij schoo
lief
maar ze zit
inmijne
kop
gaaf en
vrolijk
ik denk
tochaan
aar
ooit
sien we
mekaar
weer
en kannik
mij woord
gestand ouwe
en mé
aar trouwe
ziet ge
da rijmt

dazze
goe teke
ma genoeg
daarvan
kwas aan
tvertelle
we zitte
dus op
café
bij ne
goeie
nalleve
liter
ennik
lees den
brief voor
vammij
vader
en al mijn
kompane
zittener
mee in
totta die
spiegelberg
de rattekop
denallef
besnée jood
mé e
gedacht
komt
en hopsakee
ambiance
ij zegt
asche dan
toch alles
kwijtsij

komtan
bij ons
wij allemale
en we
stichte
een
roovers
bende
in de
boheemse
bosse
we valle
van daaruit
en we moorde
nenwe brande
alles uit
ineel
tlant
we sulle
naam make
nen bekent
worre
en iedereen
zal bibbere
van de
schrik
bijet ore
van onze
naam
zellefs
de kloosters
zijnni
veilig
en de
nonnekes
en de broeders

moorde we
ook
en we brande
de kerreke
en de uize
al gelyck
isda
gee gedacht
seg
en iedereen
wazzet
ermee ens
ijat gelijk
vonde ze
overschot
van gelijk
en ze riepe
om noch
meer
bier
ennom
wijve
veel en
teder
ovvart
da mochtok
en dië
spiegelberg
zou de leider
zijnmaar
da wilde
zeni
zebbe
mij
karl van moor
tot leider

gekoze
da wilde
zallemaal
en spiegel
berg
was kwaat
maarij
littet zo
weinig
mogelijk
sien
den achter
bakse
de scheve
neus
enikat
geen andere
keus
dus wij
nog goe
gedronke
nengelache
en toen
ebbik den
eet gezwore
trou aan
de bende
en geen
einde
nimmeer
aan de
vrijheid
wraak aan
de ele
werelt
en alles

en alleman
voor waddons
was
aangedaan

franz.

vaderke
lief
der is
bezoek
ne zekere
hermann
mé twee
enne
vanachter
ijée
nieuws
over
onze karl
zechtem
wiltchem
zien

denouwe.

over onze
karl
dakkan
alleen
ma goe
vollek
zijn
ennik
oop et
nieuws

ook
laatém
binne
jonge

franz.

nenadere
frak ennij
zieget
tochni
zijn
oge zijn
te zwak
éwel meneer
de graaf
ikkom
van tfront
de grote
noorlocht
ennik
eb karl
azofficier
den dappere
ij stont
altij
vooraan
mette
bajonet
in aanslag
naar voor
naar voor
da riepem
altijd
de moedige
maarop

nen dag
wasde
chance
weg
ennij
is
ontploft
door ne
kanons
kogel
elemal
in stukke
vaneen
ijat vertelt
over u
en over
zijn
broer
ook nen
dappere
enmé e
schoon
figuur
zeitem
en daddij
ier zo
gelukkig
was
madaddij
slechte
dingenat
gedaan
in leipzig
en dachij
em verstote
nat enném

tot balling
verklaart
en dattadem
zoveel
verdrif
atgedaan
en daddij
ni so
moedig
was
ma de doot
zocht
op de barri
kade en op
tslagvelt
ij is
kontent
gestorreve

denouwe.

zettu is
intlicht
meneer
hermann
metwee
enne
iksie u
ni goe
ziet ge
iksijn
al heel
out
ennet
valt mij
zwaar

omzo te
moette
ture in de
nacht
doot zegt
ge mada
dis verschri
kkelijk
mijne
karl
ikkan et
ni gelove
de grote
noorlog
zegt ge
ik wor
onge
makkelijk
enebt chem
begrave
ineilige
gront
wantet
waswel
nen bandiet
maslecht
wassem ni
ik wor
ni goe
alles doe
pijn
rap
ebtchem
begrave

franz.

in eilige
gront
we ebbe
de stukskes
bijeenge
raapt
en al sijn
medails
en eretekes
in tgraf
gelecht
ennij
atter
veel
twazecht
nenelt
uwe karl
echt
nenelt

den ouwe.

dasgoe
bedankt
meneer
hermann
métwee
enne
mijnart
ik worecht
ni goe
ik moet
efkes
gaan zitte

franz.

tbegin
echt te
pakke
mij bericht
komdaan
gelyck ne
mokerslag
nog meer
van diën
amer en
alles is
fanmij
alleen
et meiske
moetik
mij noch
pakke
alles vammij

denouwe.

wa staat
gedaar te
foefele
ge zietter
een betje
uit gelijk
onze franz
zoon betje
misgemaakt
en ge sta
te mompele
ik verstat
u ni
mijn bene
worre zwaar

en mij oge
puilenuit
ik voelet
zellefs
mij tene
bibbere
ikkan
genenasem
nimmeer
pakke
ettis
gedaan
mémij
o karl
ettis
gedaan
mémij
mé uwe naam
noggop
mijn lippe
ge zij
tancoch
moedig
gevalle
voor u
vader
lant
en voor
mij ennet
volk

amalia.

waddisda
dier
mettie

verkleiding
kerken u
aannu
bultje
gij zijget
franz
wie isda
diënier
buiteging
mésone
rare
frak
percies
e monster

franz.

da was
meneer
ermann
ij kwam ver
telle
da karl
gestorreve
nis mé
sijn
bottenin de
gront
in den
oorlocht
ver weg
en daddis
mij vader
teveel
geworre
denkik

die laatste
stoot izzém
te veel
geworre
denouwe
wazzal
ziek
manu
ister
mee gedaan
denkik
na piere
lantisse
en alles
is vammij
dienermann
isnen
bastaart
diën ier
vroeger
van dienst
was ennu
mékarl
ee gevochte
voor den
tijtta
tuurde

amalia.

u vader doot
laat mij is
zien
ikkepnoch
opde ver
pleegster

sschool
gezete
geefdis
e spiegeltje
dan kannik
sien ofdattem
noch ademt
den arreme
hier kom
schone
grijsaart
ikkep gee
spiegeltje
ma ik denk
datter noch
e zuchtjenin
zit in
diënouwen
bonk
ettis nen
echte reus
vannem
boom
ni aflate
moettem
denke

franz.

ksou wille
dattem
doot
was
méons
moeder
wastsim

peler
die viel
op de grond
en dawast
dendeze
moette
uitperse
gelyckeen
citroen
voor dattem
zijne kees
lecht

amalia.

wa kunde
gij toch
wreed
zijn
hebzucht
izalles
daddu
drijft
gelijk
nenont
zijn been

franz.

assem ni
dootis
gooi
ikkem in
den torenint
bos
zonder

ete
diën taaien
biefstekt
moettoot
en gij moet
took
vammij
sijn
mé u schoon
oge ennu
prachtig
aar
zinneke
vammij
lief proe
zlewieterke
vammij
hoortget
vammij

amalia.

innu drome
zeker
ovoortge
nigoe
iksal
nooit
vanu
sijn
ik steekt
me nog
liver
doot
ménne
sabel

spiegelberg de joot.

we ware
méni fele
madasni
nodig
ook ni
et klooster
was on
bewaakt
en se adde
gee wapes
inuis
de nonnekes
lage
te slape
twasfoor
etbidde
snags
eteerste
da we
deë
wazun
klere
stele
die aan
de bedde
lage
we adde
fakkels
bij dus
we konne
sien
wattawe
deë
e manteltje

nier
e rokske
daar
en voilà
gee klere
nimeer
ze lage
bloot
in bet
watta ni
mag
mazo
wazzet
mette no
nnekes
we gooide
nalle
klere
opne
grotenoop
en we stake
die in
brant
vanasse
het fuur
gewaar
wiere
spronge
ze uit
bet
en ze
liepe
nenriepe
langszalle
kante

en vooral
recht
in onzarme
ze schaamde
zich dassen
bloot
ware
en wij riepe
nook
kiekes
zonder
kop
daar
trok
op
en we paktenal
ons
sabels
en we kapte
nenkapte
unne koppaf
ovun arreme
ovun bene
nof voete
enande
etlacher
vol bloet
en stukke
lijke
de moeder
overste
leefde
nog sezat
oppaar
knieë
te bidde

bleek van
de schrik
maarik
weetni
ovare
got
die ni
de mijne
nis na
aar luis
terde
ze zattaar
blank en
bleek
te fluistere
misschien
dachtse
dawe se
ni oorde
ma we stonde
rontaar
méaar oge
dicht
batse
en we wachte
tottat se
gedaan at
matuurde
te langk
en ineens
stak er
ene van
ons
dwars door
haar art
en se viel

om en wij
we stake
nallemaal
twas gelijk
een tien
dubbele
moort
ze bloedde
noveral
en ze
fluisterde
nog e
schiet
gebedje
twas schoon
allé ni
schoon
ma twas
gelyck
e klei
fonteintje
en wij stonde
nerbij
en we bade
nookwa
of we zonge
e litje
en onze
jongste
kittelaar
die blètte
een beetje
wa ne rare
naam
kittelaar
ocharme

ij kon
zijneige
ni meester
ennij
legde
sij zwaart
wech
ennij
zei
vanaf nu
zallik
niemand
nimmeer
moorde
tis
teveel
ennij
pakte
zij paart
ennij
was weg
in de zwarte
nacht
reetem
weg
mésijne
fakkel
et was
precies
e spook
gelijk
een
vallende
ster
webbe
niks

nimmer
vaném
goort de
zalige
en we
huiverde
een beetje
en webbe
wijn
gedronke
midde tusse
de lijke
en webbe
nerop ge
pist op
denoop
we adde
gee schaamte
nimmer
we warenecht
watta we
sijn
een bende
rovers
en bandiete
webbe
alles gestole
un schale
en kelke
en wierook
vattenen
monstranse
webbe
zellefs
geen zaak
om voor

te vechte
ma webbe
toch goe
gelache

karl.

ik voel
niets
ettismij
allemaal
gelijk
da moorde
nendatoen
ettis of
mijn binneste
is leech
ma we
moete
nog moorde
nendoen
kep goort
da de grote
rover roller
is gesnapt
in de stattier
verderop
we moeteném
bevrijde
wantanders
wortem
gegeseld
en gange
en daddee
temwel
verdient

ma hij is
nen bandiet
gelijk wij
dus da
kunne we ni
late ge
beure
al moettet
stat
ervoor plat
want we sulle
alles
brande en
moore
mé sabels
en bajonette
pas de
pitié
gelijk dassé
zegge
nint frans
we sulle
roller
redde
en we
trekkenons
trug in
de boheemse
bosse waar
dassons
ni kunne
vinde
dawe
ook ni
gange worre
de lafaarde

spiegelberg.

tis nu twee
dage
later
webbe de
stat plat
gebrant
en iedereen
over de
kiel
gaalt
dië
roller
is bevrijd
en doe ni
anders
dan af en
toe e pijpke
roke
nendrinke
wijn
de nelen
tijt
en wij
doen
mee en
lustere
mé ons twee
ore
nasijn
verale
denouwe
vos

karl.

en ikke
ma denke
nenpeinze
over
mij bestaan
assik
noch
e bestaan
eb
ik lef
nu in
vrijheit
wars fan
alle wette
en kwor
gezocht
ma niks
vervult
mij so
asde
gevangen
schap
waarin dak
nu sit
gekluister
taande
boheemse
bosse
en mijn
bende
trouwe
jonges
allemaal
ma ni

mijn vrinde
van vroeger
enik
pieker
en pieker
enik wette
tni
spiegelberg
ik wettetni
ik foel
mij meer
gevang
dan int
gevang
we zijn
omsingelt
innons
bos
daarbuite
zitte
de dra
gonders
en de in
fanteriste
zebbenet
leger
oppons
afgesturt
en toch
istanni
ettis
in mij
binneste
dakmij
gevang
voel

door mijnen
eet en
mij woort
van trou
aan die
bandiete
ons manne
enaan u
zebbe noch
just ne
pater
gestuurt
omijne kop
te eise
dan zoue
dander
allemaal
vrijgelate
worre
zeiem
kebbem
gezecht
god
verdomme
ennem
late
wegjage
mette
spitsroede
de manne
wildeni
mij uitlevere
bedoel
ik
ze wilde
ni

en gij
in gedachte
wilde gij
ikwetta
dachij
baas
wilt worre
enop den
ene
of
denande
rendag
sult ge
daar voor
boete
iksechet
u ge zij
ne verrader
ik kennu
spelleke
wel
etsallu
duur te
staan
kome
gij kwikkel
deur
denene
voet
tendan
denandere
maareerst
moete
we de
bossenuit
we sulle

de omsin
geling
breke
en luit
roepe
nen tiere
onze kreet
de vrijheit
ovde doot

spiegelberg.

ksal nogene
keer
meevechte
voorda
chemij
laat
ombrenge
de vrijheid
ovde doot

karl.

tsal rap
gebeure
enni
toor mij
nand
ge moet
gee
schrik
ebbe
ennaswier
buite sijn
gaan we

trug
natkas
teel
vammij
vaderkwil
amalia
trug
sien
en denouwe
diemij
ee ver
vloekt
daarebbik
mij voor
tlaatst
vrij
gevoelt
daar
willik
sijn
kep goort
dattem
doottis
en da
franz
mij broer
daar den
baasis
ik wil
mij recht
opeise
en zellef
graaf worre
de gortzak
ijee
mij alles

afgepakt
da willik
recht
zette
ij is
den bandiet
ikni
ze zulle
noch
vammij
ore daar
en de
bende
ga mee
tkasteel
verlosse
vanden
tyran
maar eest
vechte
de vrijeit
of de doot

spiegelberg.

de vrijeit
ovde doot

franz.

zo schoon
duifke
zijtchal
tot
andere
gedachte

gekome

amalia.

wa bedoelt
ge me
neer de graaf

franz.

over onzen
trouw
tworttijt
dawwe diën
in gank
steke
ebtchal
gevoeles
voor
mij of
moettet
noch kome

amalia.

iksal noois
gevoeles
ebbe voor
u ik ben
van karl
den eeu
wige
ik weetet
ij is doot
gevalle
in de

strijd
wadden no
bele doot
toch
tis ém
elemaal
waardig
messij
schoon
gezicht
mé wa
modder
aan en
e straalke
bloet
ksieném
daar
alligge
ij is den
eeuwige
hoortget
gij schar
minkel
den eeuwige
en denenige
in mij art
voor altij
ksou zot
zijn
van méu
te trouwe
en altijt
ommém te
rouwe
en elken
dach

traantjes
te storte
op mij
borduur
werrekske
ovvin
mijne zak
doek van
pure kant
ikkanu
ni graach
sien
kabouter
dache sij
mésone
schone
gelifde
as karl
in mijne kop

franz.

gebtet ge
secht
ge ga
liver
na tkloos
ter wel
dannis den
tijd klaar
voor u
tante
nonneke
paktu
valieze
en wech

ermee
ksal u
ni misse
ik pakmij
inttorrep
e lief
wijveke
ennik maak
aar gravin
dassou
noch schoon
zijn een goe
gepakte
boeregravin
die smorrre
ges de
koeie mellekt
en savonts
mette
kroon
rontlopt
in tkas
teel
ikkan mij
alles
permittere
mettenouwe
in den
toorn
die stikt
vandenonger
bennik de
graaf van
moor
ier zie
naar al

die portrette
aan de
mure
al mijn
voorouders
binnekort
vammij en
mijn boere
gravin
we zullener
tusse
nange
gelyck
dechte
kom zoetje
kom bij
mij en geft
mij e
kuske
kom duifke
kom
in mijn
arreme
zultchet
geluk
vinde
ennoch
veel meer
en we krijge
veel
kintjes en
den outste
wordt graaf
mijnen eerst
geborene
ij zaller

gee spijt
vanebbe
want ik
sal de
boere
so uit
perse
dasse
scheel
zien
en opcen
tieme
vrage
en asse
ni wille
stuurik
er de sol
datenop
af
de sukkelaars
mèùn paar
riekenen
spaden
ze zulle
ni wete
watter
gebeurt
en se zulle
mij noeme
de bloedgraaf
franz en
daar zallick
fier
opsijn
den bloetgraaf
mij rijk

sal
terreur
zijn
ennik
saller goe
doplette
datte de
schrik
er dubbel
en dwars
inzit

amalia.

ikkeb gene
schrik
vanu
bloet
graafke
vammij
voete
ikkeb gene
schrik
daar
ze geeftém
een oor
veeg
voilà
daarebtchet
mijn liefde
vooru
rechtinnu
gezich
ennier mé
uwen
degen

straks
stekkiku
e gat in
uwe frank
lafaard
kwezelke
van schrik
nu hebdet
zellef bang
zietget
wache de
mensenaan
doe
vuilaard
ah nu
vluchtem
messijne
voorouder
lijke
staart
tusse
zijn bene
wie is
daar

hermann.

tisik
hermann
métwee
enne
denechte
deze keer
kem nog
intkasteel
gedient

en kken
franz mesij
loete
nu zijn ik
et echt
ik kommu
rap iet
zegge
zietche
uwe
karl
isni
doot
ij leeft
ij is zellefs
de capo
vanneen
roversbende
die vecht
tege jan en
alleman
maarij
moortni
of steeltni
dassijn zijn
kornuite
ennij
iszunne
leider
mé e ziltje
proper en
schoon
vooru
bewaart
madam
en diën ouwe

die sit noch
in den
toren
ziek van
denonger
ik breng ém
alle dage
e stuk
broot
en wa water
meer ebbik ni
ik doe mijn
best

amalia.

got sal
tu lone
brave
man

hermann.

maar nu
moettik
wech
segdaan
niemant
dache
mij gezien
ebt
dag madam

amalia.

karl leeft

iksou zegge
o karl
en alzij
voor mij stond
ém wilt
kussenop
zijn wange
en zijn
aar en dan
op sijne
mont
ovvop sijn
kont
enfin
overal
eigelijk
ik so
sedich
meiske
ik wetni
waar
dakket
vandaan
aal
ksal morrege
bichte
bij den
almoezenier
ocharme
karl
in de bosse
en gee
vrou om
twerrek te
doen
alleen

en tizal
zonene
teepot
wette wa
kgaaném
zoeke
nin de bosse
ksal be
ginne bij
den toren
dan kannik
diën ouwe
moor
misschien
e bonjourke
brenge
ksal
wadete
meeneme
ij sal tkunne
gebruike
leverpastei
en chocolat
dazzis iet
anders
dan watter
en broot
zien da
franz mij
ni betrapt
denond
ijat toch
schrik
vammij
ikkattem
bijna

doodgestoke
de sukkel
de floerejas
weg amalia
weg

karl.

ksittier in
tbos bij
den ouwen
toren
niemand
mag wete
dakkier
ben de
andere
ruste
verderop
webbe dom
singeling
verbroke
en veel
soldate
vermoort
en spiegel
berreg de
verrader
is terecht
gestelt
ij wouden
baas
worre
made bende
wou émni
so gaatta

in tleve
weg is wech
derris ook
een nief
bendelid
ne zekere
kosinski
ij ee
mij
vertelt
dattem
ook
e lievat
die amalia
eette
daddeeftmij
te denke
gegeve
ikcha
strak
naar
tslot
ommaar
te zien
meerni
ikkém
trou
gezwore
aan de
manne
ennik
ben ne
man van
eer
eerst de
bende

dan de
vrouwe
zou ze mij
nochso
graag zien
ik fraaget
mij af
tis lastig
asche niks
kunt trug
doen en
ikkanni
ik ben
gebonde
aa mij
ande
en voete
iksal
ni verraai
wiekben
dazzet
beste
ovvik spring
te voor
schijn
ennik roep
dag amalia
tizier
karl
uwen
eeuwige
wanta
bennik
zevet mij
duisent
kere

gezeit
neeje
niks
daarvan
maarikoor
iet in
den toren
door et
venster
wadisda
wieis daar

den ouwe.

karl karl
zijde gijet
ikoor ni
goe nimmeer
van den onger
maarik
ebbu stem
erkent
gij zijget
komt ge
mij bevrijde
na allu
tristige dade
tsou u
goetoen
ik bennet
uwen oude
zieke vader
ermann
ee mij
gezeit
dache

nog leefde
en in da
cheluk
ebbik
ettier
uitgoude
mijne
roverzoon
hermann ee
mij alles
vertelt
vanu geroof
en u gedief
zjtche
ni beschaamt
ge sou et
moete sijn
en vanu
moorde

karl.

dakanni
ikkeb nooit
gemoort
mij manne
ebbe da
chedaan
en waddik
gestole
neb ebbik
aan darre
me gegeve
gelijk ne
goeie
katholiek

daddis mijn
testament
vooralsse
mij komenale
de soldate
iksal
optrat
sterreve
ovaan de
galleg
maar ier
ge zij bevrijd
ik bicht
bij u
wassie
deruit
ebt che
veel afgezien
van diën
duistere
franz ik eb
goort
vansijn
fratse
de vuilerik
den beiaardier
u ier late
sterreve
van den
onger
ineel zij
leve eetem
gehoopt
dache doot
zou
sijn

ij wilde
so graag
graaf sijn
nu ebtchet
gevoelt

denouwe.

ochjonge
en die brieve
vervalse
ik wettet
allemaal
ma ikkannu
ni vergeve
gebdecht
schult
get gemoord
en gerooft
goe bedoelt
of ni ge
zij nen
bandiet
enne rover
etenige
dakwil
izinnu
arreme
sterreve
kga ligge
wantik
voel mij
ni goe
mijnart sta
stil
ik vergeef

u
toch
en oudu
arreme
ope voor
uwenoude
va en denkt
aanmij
doe e
schietge
bedje
gelyck nen
echte
katoliek
gij scham
pavie
ik sterref

karl.

et licht
gaduit
zij oge
zijne
mont
valdope
e zuchtje
en tis
gedaan
mijnen ouwe
vader
tis al
lemaal
mij schult
kat ni
so slecht

moete
zijn
e schiet
gebedje
jezus maria
jozef entis
gedaan
ikkanni
meer
ik ben
gevloekt
kat ma
so slecht
ni moete
zijn
armenouwe
gestorreve
in mij arme
den duts
waddeeftem
allemaal
moete
doorstaan
van zijne
zoon franz
de vuigaard
en vammij
den bandiet
ouwentrouwe
ijee niemant
kwaat
gedaan
zellefs
toeném
graaf was
gee slecht

woort
geen dade
die tlicht
schuwe
niks hoortge
niks
iksalleem
naast mij
moeder
begrave
dasgoe

franz.

ikkém
slecht geslape
vannacht
en kém
gedroomt
over tlaat
stenoordeel
dadalle
zondaars
inunnen
blote
voor got
stonde
ennun
zonde
opbichte
ennik
stonttertusse
ennik
wist
ni waar
kruipe

van de
miserie
en gotsij
dafan
alle sonde
tergste
was
vader
moorten
broeder
moort
en alleman
keek
naar mij
en ineens
warener
slange
ni van die
klein
mavan die
grote
metteke
ninge
op
van doods
koppe
en valse
duivels
méunnaar
innun
gezicht
gelyck
de beatles
ennun
tonge
uitunne

mont
en speeksel
en tkwijn
lekte
neruit
aa ennik
at schrik
ennik
wilde
weglope
ma der
warenook
engele
de seve
engele
van de
doot
me vlam
mende
zwaarde
en spere
mé ne
gloeiende
punt
ennik
wilde
weg
ma got
wees
na mij
en zei van
dakschuldig
was aan de
twee
ennik riep
noch

datta fan
mij moeder
een ongelukske
was dattiën
tak par abuis
was gevalle
ma gotsei
pas de
pitié
ennij
keek in
mij oge
en iksag weer
vlamme
madeze keer
kwame
ze naar mij
en ze schroeide
et vel van
mij lijf en
mijaar stontin
brant
ennik wilde
roepe
maderkwam
gene roep
uit mij
keel
en allemans
de zondaars
en de duivels
en dengele
ze lachte
mij uit
en ze
schreeuwde

broeder
en vader
moordenaar
daar
franz de
zot
ijis gevange
intfuur
ijkanner
nimmeer
uit
zie tis
ne fakkel
ge zou
beter bidde
voor u
zonde
huichelaar
en se lachte
ennik
stonttaar
maar te
brande
ende zeve
nengele
oppun
paart
ze vlogenop
mij af
in razende
vaart
en ze riepen
ook
berouwdu
franz
eel u leve

wantete
fuur
daddier
brant
sal innu
brande
de rest
vanu
leve of
watter
noch van
over is
en latter
gade na
del mette
vuurduivels
en de
slange
en de engele
des doods
zullenu
achtervollege
en lucifer
zal u
ketene
aanneen
rots
en grote
vlammende
vogels
zulle aan
u lijf
trekke
de stukke
neruit
totta

challeen
nog bene
zij
enne
kop ennu
lijf
zal
trugroeie
en dan
zijn de
vogels weer
da ommet
opte ete
gezult
nooit
slape
en afzien
denelen
tijt
gij franz
van moor
ai ai ai ai
ksijn
badend
in mij zweet
wakker
geworre
iksijn
er noch
ni goefan
ik berouw
etmij
echt
ikkeb
berouw
vammij

zonde
allemaal
azzik mani
indel kom
mettie
rots
mischien
kommik
int va
gevuur
azzik
goe mij
besttoe
metbidde
haaltne
pater
aja al
tpersoneel
is gaan
lope van
den bloet
graaf
ieris
niemant
meer
iksal
bidde
nee ja
kkanni
alleen
bidde
tis zolank
gelede
kken de
woorde
ni meer

iet van
onze vader
ai dan denkik
weer aan
mijne
nouwe
die kep late
verongere
in da kot
in den
tore
nik moet
bidde
god alstu
blijft
doe mij
genadig
asche wilt
doe mij zacht
doe mij
goe
ik moet
bidde
ksal mij
op mijn
knieë zette
nenbidde
mawa
en karl
looptier
ront
mé sijn
bende
dus
buite
isser

ook niks
foor mij
ikkanni
weg
ksal mijzellef
wurrege
mé te koort
vammijne
noet
kep gene
noet
brengt
mij nenoet
aja ze
zijn
weg
dan doen
ikket
maar zo
mémijn
eigen
ande
ik wurreg
mij
mémijn
eigenande
zo moettet
sijn voor
franz de zot
diëni better
wist
ajuus
ik doenet
auf wider
schauwen
franz is

weg

amalia.

o karl
ge leeft
goedden
wel
ennu
vader
waddisser
gebeurt

karl.

ijisser ni
meer
gestorreve
in mij arreme
van spijt
en ergernis
toennikém
opbichte
waddak
gedaan
heb
ij ee mij
nog vergeve
en danneettem
zijne
laatsten
asem uit
geblaze
waddist
ebtgete
bij voor

em seg

amalia.

hermann
ee mij
alles vertelt
daddij
verongerde
en da chij
nog leefde
ennu zijt
ge vanmij
elemaal
vammij
voor altij
ikkebu
graag ge
zien
van toen ik
kintwas
en gij ne
grote jonge
tot nu
voor eeuwig

karl.

o amalia
ik kannet
ni
u graag
sien en
meddu
trouwe
ikkeb neneet

gezwore
aan de
bende
mij rovers
daddikun
trouw
zou zijn
voor
eeuwig
daar kunne
geen vrouwe
bij ook
gijni
iksie u
graag
maaret
kanni
sijn
hoortge
en geen o
karl nimmeer
uw gezucht
is ni op
sijn plaats
ier ik
moet weg
mij manne
gaan ver
voege
houdu
goe en
kijktni om
dazzet
beste

amalia.

dannebbik
nog liever
uwe sabel
dood mij
dan
gij kinkel
doot mij
dan
daddis
e waardig
einde voor
e meiske
gelijkik
gijzijtoch
een man
van eer
gij mijne
karl
excuus
vooret
gezucht
en gedweep

karl.

tis goe
iksallinu
art steke
danist
rap voorbij
dattoe geen
pijn
hij stektaar
neer
in aar art

amalia.

aai

karl.

ennu
gaanik
wandele
tot één
ovandere
dagloner
mij
herkent
en wa gelt
verdint
mémijne
kop
op tafel
te zette
santé
de vrijeit
of de
doot
tsal de
doot
sijn
deze keer
merci

29.8.2012